

Husmænd, som ogsaa klager, overhovedet samles i det moderate Parti alle Klagere. Det ærede Medlem (Pinstrup) ved meget vel, at andre Husmænd ser anderledes paa Tingene og ikke er Tilhængere af den stadige Prisopskruning, som giver Anledning til de stadig forhøjede Jordpriser, der lægger en Byrde paa den kommende Slægt, og derfor har været principalt enige i den Politik, som gaar ud paa at søge at hindre en urimelig Prisopskruning. Det ærede Medlem fortsætter nu i Dag sin Udvikling fra i Gaar, som gaar ud paa dette, at det gælder om at skaffe fri Produktion. Jeg gør opmærksom paa, at Svineproduktionen er fuldkommen fri her i Landet efter den Overenskomst, der er afsluttet, og som gaar ud paa, at kun en bestemt Del af den Produktion, der kommer, skal leveres Staten til en Overenskomstpris, medens Resten skal sælges dels til Eksport eller i det frie Marked ganske efter de vedkommende Producenters Ønske. Det, det ærede Medlem søger at lægge sig i Vejen for, er, at der som Vederlag for Eneretten til Slagtning og den frie Adgang til at tage fri Pris her i Landet og udenfor skal afgives et Kvantum Flæsk til den danske Befolknings Forsyning til en Pris, der skal lægges efter Overenskomst, idet man søger at finde en rimelig Produktionspris. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem vil faa hverken Ære eller Anerkendelse for disse Bestræbelser andre Steder end hos de evige Klagere, som han jo er Advokat for.

Det ærede Medlem anførte nogle Udtalelser af Lloyd George, der er telegraferede hertil. Det er nu altid noget vanskeligt efter et Telegramuddrag at citere en Udtalelse. Naar det ærede Medlem mener, at det er smukke Ord, vi hører udefra, medens man ikke hører smukke Ord om det danske Landbrug herhjemme, tør jeg sige, at der er ikke noget Erhverv, der er saa forvænt med smukke Ord som netop det danske Landbrug, ikke blot fra sine egne Ordførere, der naturligvis taler godt om det, men ogsaa fra de andre Erhvervs Side. Er der noget andet Erhverv, der i den Grad har høstet Anerkendelse for sin nationaløkonomiske, sin faglige Dygtighed som netop Landbruget fra de andre Erhvervs Side? Men det ærede Medlem forveksler altid sig selv og den snævre Kreds, han repræsenterer, med Erhvervet. Det er rigtigt, at der ikke lyder lutter smukke Ord om det ærede Medlem, men det betyder i Sandhed ikke, at man taler misbilligende om det danske Landbrug. Jeg mener, at det ærede Medlem er en overordentlig uheldig Ordfører for

det danske Landbrug, fordi han i høj Grad er egnet til at vække Mishag og Misbilligelse i de andre Erhverv overfor det Erhverv, han repræsenterer. Men det er ikke lykkes ham, fordi man betragter ham som et ret isoleret Fænomen, selv om han er sat paa en saa høj Plads.

Naar det ærede Medlem endvidere om Lloyd Georges Ord sagde: Der kan man se en engelsk Minister, der siger, at der ikke bør være Indgreb i Erhvervene, medens det ærede Medlem fra Rønne er ivrigt optaget af Indgreb, vil jeg sige til det ærede Medlem, at hvis han vil være saa venlig en lille Smule at studere engelsk Historie i disse Krigsaar, vil han faa at vide, at ingen engelsk Politiker i højere Grad har været Talsmand for Indgreb i Erhvervene, for Kontrol med Erhvervene og Omsætningen, end netop Lord George, fordi han har forstaaet Nødvendigheden af det i disse Tider. Derfor er det under Lloyd George, at der efter Krigens Afslutning er fremkommet et af de mest indgribende Forslag, det store Lovforslag om *profiteering*, som Rigsdagen snart skal faa Lejlighed til at stifte Bekendtskab med. Og det er derfor, man vedbliver at kontrollere vigtige Produktionsgrene i England. Det er derfor, man optræder fra den engelske Stats Side saaledes, at den er den eneste Køber af Flæsk og Smør, som findes indenfor England. Alt dette er Vidnesbyrd om, at man derovre forstaaer, at Tiden endnu ikke er til at lade den uregulerede Tilstand træde frem, fordi den frie Konkurrence, med det begrænsede Marked og de begrænsede Vareforraad, ikke vil betyde andet end en uhyre ny Prisopskruning, saadan som det ærede Medlem her ret ubluferdigt gør sig til Talsmand for.

Det ærede Medlem ved, at hvis man ikke tilvejebringer en Ordning med Hensyn til Flæsken her i Landet, vil, da der endnu er en Del, der har Raad til at betale Overpris for at faa, hvad der behager dem, det lille Kvantum, der kommer frem, kunne opnaa en ren Fantasipris. Saa kan man nok smøre Husmændene om Munden med Forestillinger om, at det vil være en finansiel Lykke for dem en kort Tid at faa Fantasi-priser; men derefter vil man komme til at se dem synke ned i de Tilstande, der vil fremkomme, hvis vi har skruet Prisen yderligere op paa Jord hele Landet over, og Efterslægten skal lide under det Prisfald der nødvendigvis derefter vil komme. Jeg tror, at det Flæsk, det ærede Medlem staaer og smører Husmændene om Munden med, efter nogen Tids Forløb vil komme til at